

forudsætter lovforslaget, at kommunalt tilskud er en betingelse for, at staten yder støtte. I stedet for tilskud kan kommuner eller andre yde lån på de vilkår, der gælder for statslånene.

Iøvrigt indebærer forslaget, at adgang til at opnå bolig i sådanne bebyggelser vil stå åben for alle enlige boligsøgende, der på grund af beskæftigelse søger til kommunen. Opførelsen af sådanne bebyggelser kan således bidrage til at lette den indenlandske arbejdskrafts mobilitet.

Bestemmelsens placering i lov om boligbyggeri medfører, at staten — som forudsat i udvalgets indstilling — skal bedømme projektet, byggeriets kvalitet, pris og finansiering samt vedkommende byggeselskabs organisation, ligesom der bliver samme kontrol med driften af ejendommene som med andet byggeri med statsstøtte.

Til nr. 18.

I den ovenfor nævnte indstilling af 9. marts 1970 er der gjort rede for, at tilflyttede udenlandske arbejdere rent faktisk har vanskeligere ved at komme i betragtning ved tildeling af ledige lejligheder end lokale boligsøgende. Der er i indstillingen peget på, at denne vanskelighed på en naturlig måde kan afbødes ved at lade tilflyttede arbejdere få fortrinsret til et antal af de boliger, der opføres med statsstøtte.

Regeringen er af den opfattelse, at tilsvarende praktiske vanskeligheder møder den boligsøgende, der ønsker at flytte fra et område af landet til et andet. Vanskelighederne hermed vil ofte kunne lægge sig hindrende i vejen for en hensigtsmæssig overflytning af dansk arbejdskraft.

Forslaget går derfor ud på, at boligministeren som vilkår for at yde støtte til almennyttigt og privat boligbyggeri kan betinge, at en vis andel af lejlighederne anvises til tilflyttede arbejdere eller andre, der er boligsøgende som følge af, at de søger eller har opnået beskæftigelse i et fremmed byområde.

Bestemmelsen svarer til den gældende regel om, at det i tilsagn om støtte kan betinges, at en del af lejlighederne anvises til husstande, som bliver husvilde ved nedlæggelse af lejligheder som følge af sanering, kondemnering eller offentlige anlægsarbejder.

I det praktiske arbejde med overdragelsen af lejlighederne til de pågældende bør der ydes bistand fra arbejdsformidlingskontorerne, der er i kontakt med de arbejdsløse og boligsøgende, medens selve anvisningen formentlig mest hensigtsmæssigt kan foregå gennem de organer, der i de enkelte kommuner og byområder anviser de lejligheder, der er forbeholdt til genhusning.

Til nr. 26.

Den foreslåede § 83, stk. 3, indeholder de lånetekniske regler for lånene til byggeri for tilflyttet arbejdskraft.

D. Genhusning af saneringsramte.

(Lovforslagets § 1, nr. 2, 4 og 19).

Til nr. 2.

Den ved ændringen af 18. juni 1969 af lov om boligbyggeri gennemførte særlige bevillingsramme til almennyttigt boligbyggeri på gennemsnitlig 1.000 lejligheder i hvert finansår til genhusning af saneringsramte kan efter bestemmelsens affattelse, jfr. § 34, stk. 1, 2. punktum, alene anvendes til sikring af boliger til husstande, der bliver husvilde som følge af saneringsvirksomhed i henhold til lovgivningen om sanering af usunde bydele, jfr. nu lov nr. 318 af 18. juni 1969 om sanering. Bestemmelsen har således et snævrere anvendelsesområde end det, der er gældende efter reglerne i §§ 37 og 63 om genhusning m. v. inden for den almindelige bevillingsramme for almennyttigt boligbyggeri på gennemsnitlig 12.000 lejligheder, hvor reglerne kan anvendes såvel ved genhusning i forbindelse med sanerings- og kondemneringsvirksomhed som i forbindelse med gennemførelse af gade- og vejanlæg og andre offentlige anlæg.

Så længe saneringer i henhold til saneringsloven ikke fuldt ud lægger beslag på den særlige bevillingsramme på gennemsnitlig 1.000 lejligheder pr. finansår, vil det være ønskeligt, at bestemmelsen kan anvendes også ved genhusning uden for saneringslovens rammer, og det har — også af administrative grunde — vist sig hensigtsmæssigt, at de forskellige bestemmelser om genhusning har samme anvendelsesområde.

Det foreslås derfor, at der for almennyttigt boligbyggeri gennemføres en samlet bevillingsramme på gennemsnitlig 13.000 lejligheder pr. finansår, men således at der inden for denne ramme ved fordelingen af bevillingerne på de enkelte områder i øget omfang tages særligt hensyn til boligbehovet i områder, hvor genhusningsspørgsmålet har betydning.

Praksis har hidtil været, at $\frac{1}{4}$ af lejlighederne i nybyggeriet i hovedstadsområdet ved bevillingen af statsstøtte reserveres til saneringsramte m. v.; kun i hovedstadsområdet har der hidtil været behov herfor.

Fremtidig vil en større del af det almennyttige byggeri blive søgt placeret i områder, hvor der skal saneres, og når det er fornødent, vil andelen af boliger, der reserveres til saneringsramte, blive forøget til $\frac{1}{3}$. På denne måde vil det blive søgt sikret, at